

024

Sud Bosne i Hercegovine БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Суд Босне и Херцеговине РАЗМТРАЊЕ ЖАЛБИ

Broj: S1 3 U 030375 18 U
 Sarajevo, 16.01.2020. godine

ПРИМЉЕНО: 22-01-2020				
Број предмета	Класификација	Редни број	Број прилога	
US-02	13	1-21	2/20	

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Stanke Ćeklić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca Mipex Auto RS d.o.o ul. Miloša Crnjanskog broj 55 Banja Luka, zastupan po punomoćniku Ostoji Kremenoviću advokatu iz Banjaluke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-463-8/18 od 09.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH filijala Banja Luka, u upravnoj stvari, javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.01.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj kao u uvodu ove presude, usvojena je kao osnovana žalba ponuđača „Mipex auto RS“ d.o.o. Banjaluka izjavljenja protiv Odluke o izboru nepovoljnijeg ponuđača broj :11-404-33-4/18 od 20.06.2018. godine Ugovornog organa grad Trebinje- Gradonačelnik u konkurentskom zahtjevu nabavke robe „Nabavka uređaja za izvlačenje pare, dima i gasova-dimovuk“ te je predmet vraćen na ponovni postupak (stav 1).

Poništeni su akti ugovornog organa : Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda broj : 11-404-33-4/18 od 20.06.2018. godine (stav 2) .

Usvojen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknada za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM (stav 3) .

Usvojen ja zahtjev tužioca za naknadu troškova pravnog zastupnika, u visini Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata , tarifni broj 3. i 12. i naloženo Ugovornom organu da nadoknadi troškove žalbenog postupka—sastav žalbe od strane advokata u iznosu od 614,25 KM sa PDV u roku od 15 dana o dana izvršnosti rješenja, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan (stav 4)

Tužilac je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor povrede pravila postupka, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja kao i zbog pogrešne primijene materijalnog prava. Tužilac ukazuje da je dispozitiv osporenog rješenja kontradiktoran obrazloženju jer je u istom navedeno da je žalba tužioca osnovana, a u obrazloženju da se odbija kao neosnovan dio žalbeni navoda tužioca, pa da je iz tih razloga osporeni akti i ništavan. Tužilac pobija obrazloženje osporenog rješenja gdje tuženi navodi da žalba nije osnovana u pogledu osporavanja člana 45. i 52. Zakona o javnim nabavkama, odnosno da istu nije potpisalo i ovjerilo lice ovlašteno za zastupanje, nego osoba koju je po tužiocu nezakonito ovlastilo ovlašteno lice izabranog ponuđača. Tužbom se osporava odluka tuženog u dijelu koji se odnosi na troškove postupka tj. stav 4. dispozitiva osporenog rješenja, gdje se navodi da je tužilac, bez osnova odbijen sa dijelom zahtjeva za sastav žalbe za koju radnju mu najmanje po Advokatskoj tarifi RS, pripada iznos od 1.236,60 KM, te da su se troškovi postupka imali obračunati po tarifnom broju 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata koja se odnosi na procjenjive stvari. Naime predmetni postupak javne nabavke sadrži procijenjenu vrijednosti nabavke od 18.000,00 KM, sve shodno članu 15. Zakona o javnim nabavkama, pa je nejasno na osnovu čega tuženi tvrdi da se radi o neprocjenjivom predmetu nabavke. Ukazuje se da je tužiocu imali dosuditi troškovi na osnovu člana 11. i 12. Tarife kao i da je tražio trošak poreza na dodatu vrijednost, a da se tuženi nije u osporenom aktu izjasnilo o ovom dijelu zahtjeva, pa da je tužena nekom svojom logikom našla da troškovi zastupanja tužioca iznose 614,25 KM sa PDV-om, a da je tužilac uskraćen za preostali iznos od 649,35 KM. Na kraju predlaže da ovaj sud donese presudu kojoj će poništiti osporeni akt u, te predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora na ima sastava tužbe u iznosu od 978,50 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Prema ocjeni ovoga vijeća tužilac nije uspio dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja.

Naime u pogledu tužbeni navoda da je pobijano rješenje kontradiktorno jer se navodi da je žalba neosnovana, a da je odluka ugovornog organa poništena ne stoje. Naime shodno naprijed navedenom, tuženi je djelomično uvažio žalbu tužioca, pa je iz tih razloga i poništio prvostepeno rješenje. Tužbeni navodi da je pobijana odluka nezakonito jer nisu uvaženi svi žalbeni navodi tužioca nisu relevantni, jer tužilac će u ponovnom postupku imati pravo pa ponovo ističe sve prigovore za koje bude smatrao da su pravno bitni. Isto tako nije osnovano ukazivanje tužioca da je navodno osporeno rješenje ništavno iz naprijed navedenih razloga. Naime odredbom člana 256. Zakona o upravnim postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) a u vezi sa članom 117. Zakona o javnim nabavkama, su propisani razlozi zbog koji se ništavnim oglašava rješenje, a koji nisu naprijed navedeni razlozi na koje ukazuje tužilac.

U pogledu troškova upravnog spora bez osnova tužilac pobija pravilnost osporenog akta, kada tuženi pravilno nalazi da se u konkretnoj pravnoj stvari, ima primijeniti odredba Tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik RS" broj: 68/05 u daljem tekstu: AT), koja propisuje iznos bodova u upravnim postupcima u neprocjenjivim predmetima. Naime, tužilac je u upravnom postupku uspio sa žalbom u cijelosti, jer je isti zahtijevao poništenje akta ugovornog organa kao prvostepenog organa i gdje je tuženi kao drugostepeni organ, s pozivom na odredbu člana 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH i donio odluku da se isti akt poništi i predmet vraća prvostepenom organu na ponovo postupak. Imajući u vidu da je u žalbenom postupku zahtjev tužitelja i bio opredjeljen na poništenje rješenja, to je pravilno uzeto da se radi o neprocjenjivom predmetu, odnosno o predmetu u kome se ne može odrediti vrijednost. Shodno navedenom to je pravilno i zakonito tuženi našao, da se ima primijeniti Tarifnog broja 3. AT jer se radi o neprocjenjivim predmetima, pa se nije imao primijeniti Tarifni broj 2. AT koji se odnosi na troškove sastava žalbe ali u procjenjivim predmetima.

Isto tako nije osnovano niti pozivanje tužioca na odredbe Zakona o javnim nabavkama, jer iste odredbe se ne odnose na troškove spora, odnosno vrijednost spora, već vrijednosti javne nabavke, odnosno ugovora. Drugim riječima u predmetnom postupku, jer se radi o neprocjenjivom predmetu, se ne mogu primjenivati odredbe AT koje se odnose na procjenjive predmete, gdje se nagrada određuje u zavisnosti od vrijednosti spora. Na kraju nisu osnovani niti tužbeni navodi da tuženi nije dosudio nesporno potraživan iznos na ime PDV, jer iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je na iznos ukupni troškova od 525,00 KM dosuđen i PDV od 17 % tako da ukupni troškovi iznose 614,25 KM sa PDV-om, koji su i dosuđeni tužiocu, stavom 4. dispozitiva osporenog rješenja.

Iz naprijed navedeni razloga ovaj sud nalazi da je tužba neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu ove presude. Konačno, imajući u vidu da je Sud odbio tužbu, ne postoji ni zakonska obaveza naknade troškova spora, koji se tužbom potražuju.

ZAPISNIČAR
Stanka Čeklić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Jadranka Brenjovina

